ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ι΄- ΑΡ. 10-105

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἐξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ 10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
Β΄ ΤΟΜΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
15
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1935
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.17΄—Δύσις 6.02΄
Ὀνησίμου ἀποστ., Εὐσεβίου ὁσίου
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 762.6

493982

Η ΟΧΥΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ

Ἦτο, ἀσφαλῶς, ἀναγκαῖον τὸ εἰς ἄλλην σελίδα δημοσιευόμενον ἀνακοινωθὲν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, τὸ ὁποῖον θέτει τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των ὡς πρὸς τὰ ἀναγραφέντα εἰς τὰς ἀπογευματινὰς ἐφημερίδας τῆς χθὲς περὶ συνεργασίας ὑπουργοῦ καὶ ἐπιτελάρχου διὰ τὴν ὀχύρωσιν τῶν πρὸς βορρᾶν συνόρων μας. Ὁ τόνος τῆς πληροφορίας καὶ ὁ ἄμεσος συνδυασμός της πρὸς ἑτέρας πληροφορίας περὶ παραβάσεως ἐκ μέρους τῆς Βουλγαρίας τῶν περὶ τοῦ στρατοῦ της διατάξεων τῆς συνθήκης τοῦ Νεϊγύ, παρεῖχε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι κάτι τὸ οὐσιῶδες καὶ σοβαρώτατον μετεβλήθη αἰφνιδίως εἰς τὴν Βαλκανικὴν καὶ ἡ χώρα αὐτὴ ἔσπευδε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν μεταβολήν.

Ἐννοεῖται ὅτι τίποτε ἐκ τούτων δὲν συμβαίνει, οὔτε καὶ ἦτο δυνατὸν νὰ συμβῇ. Κανεὶς κίνδυνος παραβιάσεως τοῦ ἐθνικοῦ ἐδάφους δὲν ὑπάρχει, ἀλλ' οὔτε ἡ Βουλγαρία θὰ ἔφθανεν εἰς τὴν παράφρονα ἀπόφασιν τῆς προσβολῆς οἱασδήποτε ἐκ τῶν γειτονικῶν της χωρῶν, ὅταν ὑφίσταται τὸ Βαλκανικὸν Σύμφωνον ἀκριβῶς διὰ τὴν ἀμοιβαίαν ἐξασφάλισιν τοῦ ἀπαραβιάστου τοῦ ἑκ τῶν συνθηκῶν ἐδαφικοῦ καθεστῶτος τῆς Χερσονήσου μας καὶ ὅταν, εἰδικῶς προκειμένου περὶ τῶν δύο νοτίων γειτόνων τῆς Βουλγαρίας, ὑφίστανται ἡ ἑλληνοτουρκικὴ συμφωνία, κύριος τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶνε ἡ κατασφάλισις τοῦ ἐν τῇ Βαλκανικῇ κοινοῦ συνόρου τῶν δύο χωρῶν. Κανείς, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον ἡ Βουλγαρία, δὲν ἀγνοεῖ τὴν σημασίαν καὶ τῶν ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν καὶ τοῦ Βαλκανικοῦ Συμφώνου. Ἄλλως τε, ὅταν τὸ τελευταῖον τοῦτο ὑπεγράφη εἰς τὰς Ἀθήνας, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρουμανίας κ. Τιτουλέσκου, ὁ πρό τινων μόλις ἡμερῶν διαδεχθεὶς τὸν κ. Μάξιμον εἰς τὴν προεδρίαν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, ἐτόνισε σαφέστατα ὅτι σκοπὸς τοῦ Συμφώνου εἶνε νὰ διασκεδάσῃ ὁριστικῶς καὶ τελειωτικῶς τὴν ἐντύπωσιν ὅτι τὰ σημερινὰ σύνορα εἰς τὴν Βαλκανικὴν εἶνε κάτι τὸ ἀσταθὲς καὶ ὑπὸ αἴρεσιν καὶ ἀμφισβήτησιν καὶ νὰ παγιώσῃ τὴν εἰρήνην τῆς Χερσονήσου ἐπὶ τῆς διασφαλίσεως τοῦ ἐκ τῶν συνθηκῶν σημερινοῦ ἐδαφικοῦ καθεστῶτος εἰς τὰ Βαλκάνια.

Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς λοιπὸν αὐτῆς, οὐδὲν ἀπολύτως μετεβλήθη, οὐδὲ προέκυψε περίπτωσις ἱκανοποιήσεως ἐκτάκτου ἀνησυχίας. Εἶνε δὲ ἀνάγκη νὰ προσθέσωμεν ἀμέσως, ὅτι οὔτε αἱ πρὸς τὴν Βουλγαρίαν διαθέσεις τῆς Ἑλλάδος μετεβλήθησαν. Εἶνε αὐταὶ σταθερῶς εἰλικρινεῖς. Παραμένει πάντοτε στερρὰ ἡ ἐπιθυμία μιᾶς στενῆς προσεγγίσεως πρὸς τὴν Βουλγαρίαν καὶ μιᾶς εὐρείας οἰκονομικῆς καὶ ἐμπορικῆς συνεργασίας μετ' αὐτῆς. Πλὴν τούτου καὶ ἡ Ἑλλάς, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ λοιποὶ ἑταῖροι τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, ἐπιθυμοῦν εἰλικρινῶς τὴν ὁλοκλήρωσίν της διὰ τῆς εἰσόδου καὶ τῆς Βουλγαρίας εἰς αὐτήν. Καὶ ἡ Ἑλλὰς ηὐνόησε σταθερῶς καὶ θὰ ἑξακολουθῇ νὰ εὐνοῇ οἱανδήποτε προσπάθειαν πρὸς στενωτέραν γνωριμίαν τοῦ λαοῦ της μετὰ τοῦ Βουλγαρικοῦ, πρὸς ἀποκατάστασιν σχέσεων ἐμπιστοσύνης μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

Καὶ αὐτὴ μὲν εἶνε ἡ γενικὴ ὄψις τοῦ ζητήματος. Εἰδικώτερον, ὅμως, ὡς πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἄμυναν, πάντοτε ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν συμφωνιῶν, ἡ Κυβέρνησις ἔχει εὐθύνας καὶ ὑποχρεώσεις. Τὸ ὅτι ὑπάρχουν αἱ συμφωνίαι αὐταί, δὲν σημαίνει ὅτι δυνάμεθα νὰ καταργήσωμεν τὰς ἀμυντικάς μας δυνάμεις. Τοὐναντίον, ἔχομεν τὸ καθῆκον νὰ τὰς συγχρονίσωμεν πρὸς τὰς σημερινὰς γενικὰς ἐξελίξεις, ἀφοῦ αὐταὶ αἱ δυνάμεις τῶν διὰ συμφωνιῶν συμβληθέντων κρατῶν δίδουν εἰς τὰς συμφωνίας αὐτὰς τὴν πραγματικήν των ὑπόστασιν.

Τὸ ζήτημα τῆς ἀμύνης τῆς Χώρας ἀπασχολεῖ κατ' αὐτὰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ὁλόκληρον τὸν πολιτικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὸ κεφάλαιον δὲ τοῦτο εἶνε αὐτονόητον ὅτι περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἀμυντικὴ ἐνίσχυσις τῆς μεθορίου γραμμῆς διὰ τῶν στοιχειωδῶν ἐκείνων μέσων, τὰ ὁποῖα οἱ διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἀμύνης ἁρμόδιοι καὶ ὑπεύθυνοι θὰ ἐκρίνον ἀναγκαῖα. Εἶνε τοῦτο τόσον ἔκδηλον καὶ τόσον αὐτονόητον, ὥστε νὰ μὴ εἶνε δυνατὸν νὰ ἐμφανίζεται μία ὑπηρεσιακὴ σχετικὴ συζήτησις ὡς κάτι τὸ ἔκτακτον ἢ τὸ ἐνέχον ἰδιάζουσαν σημασίαν, ὅπως δὲ εἶνε δυνατὸν νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς κάτι τὸ ἔκτακτον ἡ ἰδιαζούσης σημασίας ἡ τακτικὴ ἄσκησις τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν στελεχῶν, ἡ συντήρησις καὶ ἡ ἀνανέωσις τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ, ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἀεροπορίας. Καὶ μόνη ἡ ἔννοια εἶνε δυνατὸν νὰ δοθῇ εἰς τὴν ἀμυντικὴν ἐνίσχυσιν τῆς μεθορίου. Καὶ ἐπὶ τούτου, ἡ ἁρμοδία ὑπεύθυνος ἀνακοίνωσις εἶνε ἀπολύτως σαφής.

ΘΡΟΝΟΣ, ΕΡΩΣ, ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΔΙΝΥΘΥΝΕ ΤΑΣ ΤΥΧΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

ΜΙΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

51ον

Πρῶτος ὁ Ὀρλὼφ ἐσκέφθη ὅτι ἔπρεπεν ἡ Κατερίνα νὰ ἀπευθύνῃ διάγγελμα πρὸς τὸν στρατὸν καὶ τὸν λαόν, ἀγγέλλουσα τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ τσάρου καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἀνάληψιν τῆς ἀρχῆς, ἔσπευσε δὲ νὰ ἀνακοινώσῃ τὴν σκέψιν του αὐτὴν πρὸς τὴν αὐτοκράτειραν, ἡ ὁποία συνεφώνησε καὶ ἐκλήφθη ἀμέσως ὁ Τιέπλωφ, ἕνας ἄσημος ὑπάλληλος τῆς καγκελλαρίας, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνετέθη ἡ σύνταξις τοῦ διαγγέλματος αὐτοῦ. Φαίνεται, ὅπως βεβαιοῦν τοὐλάχιστον μερικοὶ Ρῶσσοι ἱστορικοί, ὅτι ὁ Πάνιν, ὁ ὁποῖος ἔπρεπε νὰ συνάξῃ τὸ διάγγελμα, ἐπέμενε νὰ ὑποσχεθῇ δι' αὐτοῦ ἡ Κατερίνα ὅτι θὰ ἀκρατεῖ τὴν ἀρχὴν παρὰ μόνον μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ παιδὸς καὶ διαδόχου της Παύλου, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐδέχθησαν οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ συντάγματος Ἰσμαηλόφσκυ. Κατὰ μίαν ἄλλην ἐκδοχήν, ὁ Πάνιν ἔπεισε τὴν Κατερίναν καὶ ἔπεγραψε κείμενον περιέχον τὴν ὑπόσχεσιν αὐτήν, κατόπιν ὅμως οἱ Ὀρλὼφ, ἡ κατ' ἄλλους ὁ καγκελλάριος Βοροντσὼφ, ἐπῆραν τὸ διάγγελμα ἀπὸ τὰ ἀρχεῖα τῆς Γερουσίας, ὅπου ἦχε κατατεθῆ, καὶ τὸ παρέδωσαν εἰς τὴν Κατερίναν, ἡ ὁποία τὸ ἐξηφάνισεν. Ὁπωσδήποτε ὅμως καὶ ἂν ἔχουν τὰ πράγματα, γεγονὸς εἶνε ὅτι ὁ Πάνιν δὲν ἦτο ἄνθρωπος τόσον ἀνοητὸς διὰ νὰ νομίζῃ ὅτι παρόμοιαι ὑποσχέσεις ἦτο ποτὲ δυνατὸν νὰ ἔχουν ἀξίαν. Ἐγνώριζεν ἄλλως τε καλῶς τὴν ἱστορίαν τῆς Ρωσσίας καὶ ἦν δὲν συνέταξεν αὐτὸς τὸ διάγγελμα, ἀσφαλῶς θὰ εἶχεν ἄλλους λόγους πολὺ σοβαρωτέρους διὰ νὰ μὴ ὁμίλῃ...

Τέλος κατέφθασε καὶ ὁ Τιέπλωφ φέρων τὸ διάγγελμα, τὸ ὁποῖον, ἀφοῦ τὸ διάβασε καὶ ὑπέγραψεν ἡ αὐτοκράτειρα, ἀνεγνώσθη εἰς τὸν κάτωθι τῶν ἀνακτόρων συνηγμένον λαὸν καὶ στρατόν. Αἱ ζητωκραυγαὶ ἐκάλυπτον τὴν φωνὴν τοῦ ἐρωμένου τῆς Κατερίνας, ὁ ὁποῖος τὸ ἐδιάβαζεν εἰς τρόπον, ὥστε ζήτημα εἶνε ἂν κανεὶς ἀνελήφθη τί ἔλεγε τὸ διάγγελμα ἐκεῖνο.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ Κατερίνα ἐξεθρόνισε τὸν ἄνδρα της καὶ κατέλαβε τὴν θέσιν του, χωρὶς νὰ χυθῇ ὀὔτε μία σταγὼν αἵματος. Μόνον μεικὰ ἐπεισόδια συνέβησαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ δὲν ἔχουν γενικωτέραν σημασίαν, ὅπως ἐπὶ παραδείγματι ἡ λεηασία τοῦ μεγάρου τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου τοῦ Χολστάϊν ἀπὸ μερικοὺς ἐθυσμένους στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι πέσασαν ἀπὸ τὰ χέρια τῆς πριγκηπίσσης τὰ βαρύτιμα δακτυλίδια της. Ἄλλαι ὁμάδες στρατιωτῶν περιήρχοντο τοὺς δρόμους τῆς Πετρουπόλεως καὶ, ζητωκραυγάζουσαι ὑπὲρ τῆς Κατερίνας, ἔσπασαν τὰς προθήκας μερικῶν καταστημάτων καὶ ἥρπασαν ὅσον κρασὶ καὶ οἰνόπνευμα εἶρον. Αἱ ζημίαι ὅμως, τὰς ὁποίας ἐπλήρωσε, φυσικά, τὸ ἀνακτορικὸν ταμεῖον, δὲν ὑπερέβησαν τὰς 24 χιλιάδας ρουβλίων, σχεδὸν τίποτε.

Τὸ βράδυ ὅμως, ὅταν ἡ Κατερίνα, οἱ ἀδελφοὶ Ὀρλὼφ καὶ μερικοὶ ἀξιωματικοί, οἱ ὁποῖοι ἐπρωτοστάτησαν εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν ἱστορίαν, εὑρέθησαν μόνοι των εἰς τὰ ἀχανῆ χειμερινὰ ἀνάκτορα καὶ ἔκαμαν τὸν ἀπολογισμὸν τῆς ἡμέρας, ἤρχισαν νὰ ἐκδηλοῦνται αἱ πρῶται σοβαραὶ ἀνησυχίαι. Ἡ κατάστασις ἦτο ἀκόμη ἀκαθόριστος καὶ ἀβεβαία καὶ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἠδύναντο νὰ ἐμφανισθοῦν πολλὰ ἀπρόοπτα.

Καί, πρὸ παντός, τί θὰ ἔκαμνεν ὁ Πέτρος;

Αὐτὸ ἦτο τὸ ἐρώτημα, τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο εἰς τὰ χείλη ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι συνεσκέπτοντο γύρω ἀπὸ τὴν Κατερίναν τὴν βραδειὰν ἐκείνην.

Ὁ Πέτρος θὰ ἀνθίστατο ἢ θὰ ἐδέχετο μοιρολατρικῶς τὰ γενόμενα; Ἄλλ' ἦτο ἄνθρωπος ἱκανὸς νὰ ἀντισταθῇ;

Ἡ μόνη δύναμις, ἡ ὁποία ἦτο ἀφοσιωμένη πρὸς τὸν ἐκθρονισθέντα τσάρον, ἀπετελεῖτο ἀπὸ χιλίους πεντακοσίους στρατιώτας τοῦ Χολστάϊν, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντο μαζί του καὶ ἀπετέλουν τὴν προσωπικὴν φρουράν του. Ἡ φρουρὰ αὐτὴ ἦτο ἀποφασισμένη νὰ πολεμήσῃ μέχρις ἐσχάτων ὑπὲρ τοῦ Πέτρου, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τοῦ ἑαυτοῦ της, διότι οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὴν δὲν εἶχον καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ Κατερίνα θὰ τοὺς ἀπέλυεν ὅλους. Ἐκτὸς τούτου, ὁ Πέτρος διέθετε, διὰ νὰ διοικήσῃ τὴν ἐπίλεκτον αὐτὴν φρουράν, ἕνα ἐκ τῶν ἱκανωτέρων στρατηγῶν ὄχι μόνον τῆς Ρωσσίας, ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης, τὸν στρατάρχην Μόνιχ. Ὁ ἱκανὸς αὐτὸς στρατιωτικὸς εἶχεν ἐξορισθῆ ἀπὸ τὴν Ἐλισάβετ εἰς τὴν Σιβηρίαν καὶ ἀνεκλήθη ἀπὸ τὸν Πέτρον, εὐθὺς ὡς οὗτος ἀνέλαβε τὴν ἀρχήν. Δὲν ὑπῆρχε λοιπὸν καμμία ἀμφιβολία ὅτι θὰ παρέμενε πιστὸς εἰς τὸν εὐεργέτην του. Ἡ Κατερίνα δὲν διέθετεν ἄλλην δύναμιν ἐκτὸς τῶν τεσσάρων συνταγμάτων τῆς φρουρᾶς, τὰ ὁποῖα τὴν ἀνεκήρυξαν, ὁ δὲ ὑπόλοιπος ρωσσικὸς στρατὸς εὑρίσκετο εἰς τὴν Πομερανίαν καί, φυσικά, δὲν ἀνεγνώριζε παρὰ τὸν Πέτρον.

Ἂν λοιπὸν ὁ Πέτρος ἀνθίστατο καὶ κατώρθωνε νὰ κερδίσῃ καιρόν, ἂν ἐξεμεταλλεύετο τὸ ὄνομα καὶ τὸ γόητρον τοῦ νικηφόρου στρατάρχου του, ὑπῆρχε μεγάλη πιθανότης ὅτι ὁ ἐν Πομερανίᾳ στρατὸς θὰ ὑπήκουεν εἰς τὴν φωνήν του καὶ θὰ ἔτρεχεν εἰς βοήθειάν του. Οἱ Ὀρλὼφ δὲν εἶχον καμμίαν ἐπιρροὴν εἰς τὸν στρατόν, εἰς τὸν ὁποῖον σχεδὸν ἦσαν ἄγνωστοι, καὶ μόνον τὰ συντάγματα τῆς φρουρᾶς εἶχον εἰς τὴν διάθεσίν των.

Αὐτὰ ἦσαν τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἀπησχόλουν τὸ βράδυ ἐκεῖνο τὴν Κατερίναν καὶ τοὺς συνεργάτας της καὶ πρὸ παντὸς τοὺς πέντε ἀδελφούς, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἷς, ὁ Γρηγόριος, ὁ ἐρωμένος τῆς Κατερίνας, θὰ ἦτο ὁ πραγματικὸς αὐτοκράτωρ, ὅπως τοὐλάχιστον ἐπίστευεν.

Ἀλλὰ ποῦ ἦτο καὶ τί ἔκαμνεν ὁ ἐκθρονισθεὶς αὐτοκράτων;

Ἀφοῦ ἐπείσθη ὅτι ἡ αὐτοκράτειρα δὲν εὑρίσκετο ἐκεῖ, ὁ Πέτρος ὀμφέβαλλε διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς εἰδήσεως, τὴν ὁποίαν ἔλαβε καὶ ἐδίσταζε νὰ πιστεύσῃ ὅτι τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ γυναῖκα του τὸν εἶχε κηρύξει ἔκπτωτον τοῦ θρόνου. Ὁ ἔμπιστός του Περφίλεφ δὲν τὸν εἶχεν εἰδοποιήσει καὶ δι' αὐτὸ ἦτο βέβαιος ὅτι μᾶλλον περὶ φάρσας θὰ ἐπρόκειτο. Ὁ ἀτυπερὶ φάρσας θὰ ἐπρόκειτο. Ὁ ἀτυχὴς Περφίλεφ ὅμως εἶχε περάσει ὁλόκληρον τὴν νύκτα παίζων χαρτιὰ μὲ τὸν ἐρωμένον τῆς Κατερίνας, τὸν Γρηγόριον Ὀρλώφ, νομίζων ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐφύλασσε καλύτερα τὸν Ὀρλώφ.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Πτερόεντα

Ἀκοσμίαι

Φαίνεται ὅτι γνωστὸς λογοτέχνης, ἐκ τῶν ποιητῶν τῆς παρελθούσης γενεᾶς, τοῦ ὁποίου ἀπερρίφθη θεατρικὸν ἔργον ὑποβληθὲν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον ἐπὶ Φώτου Πολίτη, ἔγραψε πικρόχολον χρονογράφημα κατὰ τοῦ ἀποθανόντος σκηνοθέτου, καὶ τὴν ἐπομένην ἄλλος λόγιος ἔγραψεν ἐναντίον του, μεμφόμενος τὴν καθυστερήσασαν ὀργὴν καὶ ἀξιῶν σεβασμὸν ἐπὶ τῆς μνήμης τοῦ ἀποθανόντος. Αὐτὸ ἤρκεσε διὰ νὰ δημοσιευθοῦν καὶ πάλιν ἀνωνυμογραφήματα καὶ ἀνοικταὶ ἐπιστολαί, μὲ φανερὸν σκοπὸν τὴν μείωσιν τῆς κριτικῆς καὶ σκηνοθετικῆς ἐργασίας τοῦ Φώτου Πολίτη.

Νομίζω πὼς ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς συζητήσεως μεταξὺ πνευματικῶν ἀνθρώπων δὲν εἶνε ὁ περισσότερον ἁρμόζων. Ἄλλως τε δὲν ἔχει κανὲν ἄλλο ἀποτέλεσμα καὶ κανὲν νόημα, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀποκαλύπτει λυπηρὰς πλευρὰς τοῦ ἤθους καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν συζητούντων. Ἡ ἐπιθετικὴ αὐτὴ ἄρνησις ἤρχισεν ἐναντίον τοῦ Πολίτη μόλις ὁ θάνατος ἐξησφάλισε τὴν σιωπήν του καὶ ἐτσάκισε τὴν πένναν του, ποὺ ἐδίδασκεν ἀκόμη καὶ ὅταν ἐκεντοῦσε, ποὺ ἦτο σοφὴ ἀκόμη καὶ ὅταν ἀδικοῦσε. Καὶ ἐξέπεσε πρὶν κλείσῃ ἀκόμη ὁ τάφος του, μὲ ἕνα τρόπον δὲ τόσον βίαιον καὶ τόσον ἀμετροεπῆ, ποὺ προεκάλεσε τὴν ὀδυνηρὰν ἔκπληξιν εἰς ὅλον τὸν πνευματικὸν καὶ καλλιτεχνικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος εἰλικρινῶς ἐπένθησε τὸν θάνατον αὐτὸν ὡς ἐθνικὴν ἀπώλειαν, καὶ ὁ ὁποῖος συλλήβδην καὶ ἀθρόως ὑβρίζετο, διότι ἐξεδήλωσε τὸν σεβασμόν του πρὸς τὸ ἔργον τοῦ ἐκλιπόντος διανοουμένου καὶ τὴν λύπην του διὰ τὸν αἰφνιδιαστικὸν θάνατον τοῦ νέου ἀνδρός. Πρέπει ἀμέσως νὰ ὑπογραμμίσω ἐδῶ ὅτι εἰς τὰς ἐπιθέσεις αὐτὰς τῶν ἐπιταφίων κριτικῶν δὲν ψέγω τὴν ἄρνησιν. Ἐλεύθερον πολίτευμα ἔχομεν, δόξα σοι ὁ Θεός, καὶ καθεὶς ἠμπορεῖ νὰ ἐκθέσῃ τὰς γνώμας του διὰ κάθε τι. Δὲν ἠμπορῶ μόνον νὰ δεχθῶ ἀδιαμαρτυρήτως τὴν ἀστήρικτον ἄρνησιν, ποὺ ἀποτελεῖ καθαρὰν ἀδικίαν, τὴν σύγχυσιν τῶν προσωπικῶν διαθέσεων τῶν ἐπικριτῶν ἐναντίον τοῦ ἐπικρινομένου, μέσα εἰς μίαν συζήτησιν ἐπὶ τῶν μεγάλων αἰσθητικῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἔζησε κριτικὰ ἡ δημιουργικὰ ὁ Φῶτος Πολίτης. Ἔπειτα, ἕνας τόσον νωπὸς τάφος, ἐπιβάλλει, νομίζω, καὶ μόνον αὐτός, τὴν κοσμιότητα τῆς ἐκφράσεως καὶ τὴν σεμνότητα τῆς γλώσσης, ποὺ ἄλλως τε πρέπει ἀδιάκοπα νὰ ἀποτελοῦν τὸ γνώρισμα τοῦ πνευματικοῦ ὁρίμου στοχαστοῦ. Καὶ φθάνει νὰ πῶ ὅτι ἐκεῖνη ἡ ἀσεβὴς βιαία ἐπίθεσις ποὺ ἔγινε κατὰ τοῦ νεκροῦ ὡς διανοητοῦ, ὡς σκηνοθέτου καὶ ὡς ἀνθρώπου, ἀκόμη πρὶν κλείσῃ τὸ φέρετρόν του, εἶδα νὰ ἔχῃ ὡς ἀθλίαν ἀπήχησιν καὶ ἕνα ἄρθρον θρασὺ καὶ ὀβριστικόν, δημοσιευθὲν εἰς ἐπαρχιακὴν ἐφημερίδα.

Τὸ ἴδιο αὐτὸ ἀγοραῖον ὕφος εἶδα νὰ χρησιμοποιῆται κατ' αὐτὰς ἀπὸ νέον καλλιτέχνην, ἐργαζόμενον συμφώνως μὲ τὰς ἀπόψεις του ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου Δράματος, εἰς σειρὰν ἄρθρων ἐπικριτικῶν τῶν ἀληθινὰ δημιουργικῶν προσπαθειῶν τῆς «Λαϊκῆς Σκηνῆς» καὶ... τοῦ Φώτου Πολίτη. Εὐκολον πνεῦμα, πολυλογία προσβλητική καὶ ἔλλειψις ἀξιολόγου πυρήνος σκέψεως.

Εὐτυχῶς ἕνα ἔργον θετικὸν δὲν ἐξαφανίζεται κάτω ἀπὸ τὴν μελάνην τῶν λιβέλλων. Καὶ τὸ ἔργον τοῦ Πολίτη, τὸ σκηνοθετικὸν καὶ τὸ κριτικόν, μὲ ὅλας τὰς ἀσθενεῖς του πλευράς, ὑπῆρξεν ἰσχυρῶς θετικόν. Εἴτε τὸ θέλουν, εἴτε ὄχι, οἱ ὁπωσδήποτε θιγέντες ἢ ἐξαφανισθέντες ἀπὸ τὴν προσωπικότητά του, αὐτὴ θὰ μείνῃ φωτεινὴ μέσα στὴν ἱστορίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς Τέχνης. Μία πυκνή, ὥριμη καὶ μεστὴ ἀνδρικὴ σκέψις ἐπέρασεν ἀνάμεσά μας καὶ ἔσβυσεν ἀπότομα. Ὁ Φῶτος Πολίτης εἶνε ἕνας μεγάλος σπορεύς, ἕνας σεβαστὸς καλλιεργητὴς μέσα εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν τῆς γενεᾶς μας. Ὑπῆρξεν αὐστηρὸς πρὸς τὴν ναρκισσιακὴν φιλαρέσκειαν ἑνὸς πλήθους αἰσθητικῶν, λογοτεχνῶν καὶ στιχοπλόκων μετριωτάτης ἀποδόσεως. Ἕνας καθρέφτης ψυχρὸς καὶ σκληρὰ διαυγής, μέσα εἰς τὸν ὁποῖον ὅλοι οἱ κατὰ φαντασίαν μεγάλοι ἄνδρες ἔβλεπαν τὸν ἑαυτόν των εἰς τὸ φυσικόν τους μέγεθος. Καὶ ἀντὶ νὰ ποῦν ἕνα εὐχαριστῶ καὶ νὰ κανονίσουν τὸ ὕψος των σύμφωνα μὲ τὰς ἀποκαλυφθείσας διαστάσεις των, ὀργίζοντο ἐναντίον τοῦ καθρέφτη. Τώρα ὁ θάνατος ἔβγαλε ἀπὸ τὴ μέση τὸ ἐπικίνδυνον κρύσταλλον, καὶ ἀκόμη ἐξακολουθοῦν νὰ ἔρχωνται πρὸς τὴν κατεύθυνσίν του μερικοὶ καθυστερήσαντες ἀπὸ δειλίαν λίθοι.

Θλιβερὸν δεῖγμα ψυχικῆς κατωτερότητος καὶ ψυχικῆς φτώχειας.

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΒΗΣΣΥΝΙΑΝ

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΕΛΒΕΤΙΑΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ

Η ΑΔΔΙΣ ΑΜΠΕΜΠΑ

Ὁ ἤδη πρεσβευτὴς κ. Δημήτριος Νικολόπουλος διετέλεσεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἀβησσυνίας καὶ πρὸ δώδεκα ἐτῶν ἐξέδωκε τὰς ἐκ τῆς χώρας αὐτῆς ἐντυπώσεις του εἰς ἕνα ὡραῖον βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ Νέον Ἄνθος». Νέον Ἄνθος εἶνε ἡ εἰς τὴν ἑλληνικὴν μετάφρασις τοῦ ὀνόματος τῆς ἀβησσυνιακῆς πρωτευούσης Ἀδδὶς-Ἀμπέμπα.

Ἀπὸ τὸ πραγματικῶς ὡραῖον αὐτὸ βιβλίον τοῦ διακεκριμένου Ἕλληνος συγγραφέως καὶ διπλωμάτου, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐκδοθῆ καὶ εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν, παραλαμβάνομεν διάφορα χαρακτηριστικὰ ἀποσπάσματα, ἱκανὰ νὰ δώσουν μίαν εἰκόνα τοῦ ἀβησσυνιακοῦ λαοῦ, τῶν ἠθῶν καὶ τῶν ἐθίμων του.

Ἀδδὶς-Ἀμπέμπα εἶς τὴν ἀβησσυνιακὴν γλῶσσαν σημαίνει νέον ἄνθος. Εἶνε ἡ ὀνομασία, ποὺ ἔδωκεν εἰς τὴν νέαν πόλιν ἡ αὐτοκράτειρα Ταϊτού, ἡ τελευταία γυναῖκα τοῦ μεγάλου αὐτοκράτορος Μενελίκ, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλεται ἡ σημερινὴ μεγάλη αὐτοκρατορία. Ἡ πόλις ἐκτίσθη τὸ 1896 μετὰ τὴν περίφημον μάχην τῆς Ἄδουα κατὰ τὴν ὁποίαν ἐνικήθησαν οἱ Ἰταλοί. Ἡ Ἀδδὶς-Ἀμπέμπα εὑρίσκεται ἐν μέσῳ δάσους ἀπὸ εὐκαλύπτους. Ὅλα τὰ σπίτια τῆς εἶνε μονόροφα ὡς καὶ αἱ ἐκ χόρτου καλύβαι της εἶνε ἀραιὰ κτισμέναι, δι' αὐτὸ καὶ ἡ πόλις ἔχει μεγάλην ἔκτασιν καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοί της, γυναῖκες, ἄνδρες, παιδιά, λόγῳ τῶν μακρυνῶν ἀποστάσεων πηγαίνουν πάντοτε καβάλλα, διὰ νὰ μὴ κουράζωνται. Κάθε σπίτι καὶ καλύβα ἔχει ἕνα μεγάλο οἰκόπεδο γεμᾶτο ἀπὸ εὐκαλύπτους ἢ καὶ κῆπον μὲ ὡραῖα λουλούδια, τριαντάφυλλα καὶ γαρύφαλα. Εἰς τοὺς κήπους βόσκουν ἄφθονα ἀγέλαδες, ἀγελάδες, ἀρνιὰ καὶ πουλερικά. Γεράκια, κατσούφια, κοράκια καὶ ἄλλα μικρὰ πουλιὰ σχίζουν τὸν ἀέρα μὲ τοὺς κρωγμούς των ἢ τὰ κελαδίσματά των. Διαρκῶς ἀκούει κανεὶς τὰ βόδια νὰ μυκῶνται καὶ τὰ ἀρνιὰ νὰ βελάζουν. Κάπου κάπου ὅμως τὴν ἡσυχία τῆς φύσεως ταράσσουν ἄγριοι βρυχηθμοί. Εἶνε οἱ λεόντες καὶ αἱ λέαιναι τῶν ἀβησσυνιακῶν ἀνακτόρων, οἱ ὁποῖοι βρυχῶνται ἰδίως κατὰ τὴν ἀνατολὴν καὶ δύσιν τοῦ ἡλίου, ἴσως διὰ νὰ τὸν χαιρετίσουν ὅταν ἀνατέλλῃ καὶ δύῃ, νοσταλγοῦντες τὸ βασίλειόν των, τὴν ἔρημον.

Γύρω ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν βουνὰ πανύψηλα, χαράδραι, ποτάμια, ἄλλα ξηρά, ἄλλα μὲ λίγο νερό, δάση καταπράσινα δίδοντα τὴν ὡραιοτέραν εἰκόνα εἰς τὸ ἀνθρώπινον βλέμμα. Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἀδδὶς-Ἀμπέμπα ἴσως φθάνει τὰς 100

Θεάματα

ΕΦΗΒΙΚΟΝ. «Ο Βασιλιάς».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Ο Κυρίαρχος».
ΑΓΓΛΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ. «Τίποτα του κόσμου».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Η Βασίλισσα».
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ. «Η Ξανθομαλλούσα».
ΜΟΝΤΕΖΙΑ. («Έναγ. Δ. Ρουζέλου»). "Αγγελ. Δ. Λόρενς «Δίκαιος Θεός». Ερωτικ. ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ. «Κρυστίνα».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Λευκός ήλιος».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ο Θεός με καλεί».
ΖΥΘΟΣ. «Κόρη ονείρου Σαχάρας».
ΠΑΛΛΑΣ (Νέο κτίριο). «Ένα αστέρι σε' τον ουρανό».
ΠΑΝΘΕΩΝ. «Σ' ένα χωριό του ανείρανα».
ΠΤΗΛΗΝΑ. «Η ωραία γυναίκα».
ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΣΑΛΟΝΙΟΥ. «Τσιγγάνοι τραγουδούν».

ΑΘΗΝΑΙΚΟΝ. «Ξανθιά».
ΑΡΗΣ. «Μόρμον».
ΑΤΘΙΣ. «Ώρες της αθώοτης».
ΒΑΛΚΑΝΙΟΝ «Ο Κυρίαρχος Λονδινέζος».
«Μπεστιάρικο».
ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΣ. «Η κόρη μου της ζωής».
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Γυναίκες στο δρόμο».
ΜΟΝΤΕΖΙΚ. «Ο Κυρίαρχος Λονδινέζος».
ΠΑΛΛΑΣ (Παγκρατίου). «Τα ξόβολα».
Χαλκολιμώνη.
ΡΟΞΙΑΝΑΙΡ. «Ο Ίσκιος της Ρωσσίας».
Πειρωτικό και Πρωϊνάκι.

ΚΑΠΙΤΟΛ. «Όταν ή γυναίκα φιλιέται».
ΣΠΛΕΝΤΙΟ. «Έκει ανείρω σ' ένα βάλκο».
ΦΑΡΟΣ ΦΟΡΝΕΙΟΥ. «Η κόρη της Φλόριντα».
ΓΡΕΚΑ (Π. Φαλήρου). «Όταν βγάνει ΕΤΟΥΛΑ (Κολωνάκι). «Ξεκίνιο».

Ραδιόφωνον

(Τα καλύτερα μέρη των σημερινών ραδιοφωνικών προγραμμάτων).

ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ 1935 (411 ΚΗΖ | 730 μ.). 10 μ.μ. ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ Χριστιανικής Νεολαίας.

ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ (531 ΚΗΖ | 291 μ.). 8 μ.μ. Λαϊκή τραγουδία της Βιέννης.

ΜΟΝΑΧΟΝ (714 ΚΗΖ | 331 μ.). 10 μ.μ. Λαϊκά τραγούδια της Βαβαρίας (Λαϊκόπαιγνιον).

ΣΤΟΥΤΓΑΡΔΗ (574 ΚΗΖ | 523 μ.). 10 μ.μ. Λαϊκά τραγούδια. Μουσική. Παρουσία λαϊκού τραγουδιού.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (842 ΚΗΖ | 357 μ.). 8.35 μ.μ. Μουσικόν πρόγραμμα.

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟΝ (833 ΚΗΖ | 349 μ.). 10.30 μ.μ. Βραδυνή διασκέδαση.

Δανουβής, Μαδρίλιον, Πολωνία, Ρόμη.

ΛΑΠΑΣ (238 ΚΗΖ | 126 μ.). 8.30 μ.μ. Μπαχ: Τοκατα κρεσκιντο και φούγκα.

8 μ.μ. Δημοφιλείς ωραίες αριες.

Μπαχ: Τοκατα κρεσκιντο και φούγκα.

ΤΟΥΛΟΥΖ (1.000 ΚΗΖ | 300 μ.). 10 μ.μ. Ο Σαμψών και η Δαλιδά.

ΜΕΣΗ ΙΤΑΛΙΑ (714 ΚΗΖ | 421 μ.). 9.45 μ.μ. Ορχήστρα Τορίνου. Μπαχ: Τοκατα και φούγκα. Ορχήστρα. Μπαχ: Τοκατα και φούγκα. Ορχ. Λίστ «Ο Ξωτικός του Τεστάμενο». Μεταβίκαι: Βοζ. ΙΤΑΛΙΑ (614 ΚΗΖ | 365 μ.).

10 μ.μ. Ορχήστρα Τορίνου.

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ (714 ΚΗΖ | 369 μ.). 8 μ.μ. Πανεθνικό φεστιβάλ τραγουδιού.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (223 ΚΗΖ | 1345 μ.). 8 μ.μ. Πλουσιοπάροχο πρόγραμμα τραγουδιών. 9.15 μ.μ. Συφωνική συναυλία. Μπαχ: Κόντσερτο εις Φα ελάσσονα. Σιμφωνία εις Σολ μείζονα. Ανιμπινιού: Εικόνα γιορτής. Ρίμσκυ-Κορσακόφ: Σαλιμπάν.

ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ (635 ΚΗΖ | 365 μ.). 9.10 μ.μ. Ορχήστρα Μπρυξελλών.

ΠΡΑΓΑ (638 ΚΗΖ | 470 μ.). 8.10 μ.μ. Γιουγκοσλαβικό φεστιβάλ από Μπελγράδι.

ΛΟΥΔΒΙΓΗΣ (714 ΚΗΖ | 420 μ.). 8.30 μ.μ. Λαϊκόφωνο φαγί την Βαυαλίας Ρόμφαν. 11.30 μ.μ. Τραγούδια φουκαιά.

8
ΜΟΝΑΔΙΚΑ
ΑΤΟΥ
πρὸς ἐξασφάλισιν μιᾶς ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας

Ὁ περίφημος σκηνοθέτης
ΕΡΙΚ ΒΑΣΝΕΚ

Ὁ μεγαλύτερος σενάριογράφος της Γερμανίας
ΕΡΝΣΤ ΜΑΡΙΣΚΑ

Ὁ διακεκριμένος μουσικοσύνθετης
ΡΟΜΠΕΡΤ ΣΤΟΛΤΣ

Τὸ πολὺ χαριτωμένο ζευγάρι
ΣΑΡΛΟΤΤΑ ΣΟΥΖΑ
ΚΑΡΛ Α. ΝΤΗΒ

Οἱ τρεῖς ἀσύγκριτοι κωμικοί
Ρ. ΡΑΜΑΝΟΦΣΚΥ
ΡΑΛΦ ΡΟΜΠΕΡΤΣ
Π. ΧΑΪ-ΝΤΕΜΑΝ

ΖΟΥΝΤ ΕΞΠΡΕΣ
«ΓΡΕΚΑ»

ΧΗΜΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
«ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΕΝΟΥΝΟΣ»
ΚΑΛΛΙΘΕΑ - ΑΘΗΝΩΝ

ΚΟΤΙΓΙΟΝ
ΚΑΠΕΛΛΑ
ACCESSOIRES ΘΟΡΥΒΟΥ
ΜΑΣΚΕΣ
εἰς ΠΛΟΥΣΙΟΓΑΤΗΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ καὶ ΜΕ ΕΥΘΗΝΑΣ ΤΙΜΑΣ
Γ. ΤΣΟΚΑΣ ΑΙΟΛΟΥ 52
«ΦΟΙΝΙΞ»

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Τὸ ὑπερφυσικόν

Ὁ ἀγαπητὸς συνάδελφος τῶν «Ἑσπερινῶν», ἀνέπτυξε χθὲς ἐν ἑκτάσει καὶ χαριτωμένῳ τὸ κατὰ φαν, καὶ τὸ ἀφελῆ θαυμασὶ τῆς ἀλλὰ ἡ ἰστορία αὐτὴ ἀπὸ μόνη σφαίρυνε πρὸς στιγμὴν, δὲν εἶνε ὁλοῦνε φανῆρα ἱστορία... Εἶνε κότι ποὺ δείχνει τὴν ποιλυδρόμιαν τῆς ἀνθρωπότητος πρὸς τὰς ὑπερφυσικὰς καὶ τὰς ὑπερεμμένας δυνάμεις, ὅχι πάντοτε τὰς ἀγαθάς, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει τίποτε βιόνα τὴν ἀνεκφοβίαν ἀπὸ τὰ δεινὰ τῆς ἀγνοίας καὶ τῆς ἀμαθείας καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν ἀπὸ τὰς ἀγνώστους δυνάμεις.

Ἐὰν εἶχε τὴν Ἑλλάδα ἀνθεῖ τὸ ἀπογγνέλια τῶν μάντεων καὶ τῶν μάγων ἀπὸ τὸ ψευδόνυμον τοῦ κρέπτομαι καὶ πλοτίζομαι ἐν μέρει μεταλλευτοῦ τοῦ, δὲν ἀνέβαι ὁλόκληρον ἀλλὰ εἰς ὅλον τὸν κόσμον πολεμικὸν κόσμον, ἀλλὰ ἐκεῖ ποὺ ἐφορᾶ ὁρκωτὴ ἡ ἀνωμαλία καὶ ἡ ἀλυθείας τῆς ἐξασκήσεως ἐπὶ τῶν ἀγνοούντων, ἐκεῖ ὅπου ἐφορᾶ ὁρκωτὴ ἡ ἀνωμαλία καὶ ἡ ἀλυθείας τῆς ἐξασκήσεως ἐπὶ τῶν ἀγνοούντων, ὅπως ἡ ἐρίτιμος Κυρία Ἀφροδίτη ἐπὶ τῶν ἀγνοούντων ἀνδρῶν, ἐκεῖ ὅπου ἐφορᾶ ὁρκωτὴ ἡ ἀνωμαλία καὶ ἡ ἀλυθείας τῆς ἐξασκήσεως ἐπὶ τῶν ἀγνοούντων, ὅπως ἡ ἐρίτιμος Κυρία Ἀφροδίτη ἐπὶ τῶν ἀγνοούντων ἀνδρῶν, ἐκεῖ ὅπου ἐφορᾶ ὁρκωτὴ ἡ ἀνωμαλία καὶ ἡ ἀλυθείας τῆς ἐξασκήσεως

5η ΠΡΩΪΝΗ

Ο κ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ ΕΠΕΔΩΚΕ ΧΘΕΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΙΩΤΙΚΗΝ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΓΛΟΥΣ ΟΜΟΛΟΓΙΟΥΧΟΥΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΔΕΝ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΗ ΠΕΡΑΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟΥ ΠΟΣΟΣΤΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Σήμερον τὴν πρωΐαν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Πεσμαζόγλου διεβίβασε πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ὁμολογιούχων τὴν ἀπάντησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἀπάντησις βασίζεται ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς προτάσεως περὶ συνεχίσεως τῆς καταβολῆς καὶ διὰ τὸ νέον οἰκονομικὸν ἔτος ποσοστοῦ 35%. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀπαντήσεως εἶνε ἐκτενές, περιλαμβάνει δὲ ἀνακεφαλαίωσιν τῶν γνωστῶν ἐπιχειρημάτων, τὰ ὁποῖα καὶ προφορικῶς εἶχεν ἀναπτύξει ὁ κ. Πεσμαζόγλου πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ὁμολογιούχων, καὶ τὰ ὁποῖα ἀποκλείουν τὴν αὔξησιν τοῦ ποσοστοῦ. Ἐν συνεχείᾳ καταρρίπτουσα τὸ ὑποστηριχθὲν ὑπὸ τῶν ὁμολογιούχων, ὅτι ἡ σημερινὴ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς χώρας μας δικαιολογεῖ τὰς ἀξιώσεις των περὶ αὐξήσεως τοῦ ποσοστοῦ, ἡ ἀπάντησις τονίζει ὅτι ἡ σημερινὴ κατάστασις προεξωφλήθη ἤδη κατὰ τὸν τελευταῖον διακανονισμὸν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους. Δὲν δύναται δὲ ἡ Κυβέρνησις νὰ προεξοφλήσῃ παρομοίαν βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας κατὰ τὴν νέαν χρῆσιν, τοσοῦτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον αὕτη ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς πορείας τῶν προσεχῶν ἐσοδειῶν.

Ἐν τέλει καὶ πρὸς διαπίστωσιν τῆς καλῆς πίστεως καὶ τῆς εἰλικρινείας τῆς πολιτικῆς τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἡ ἀπάντησις περιλαμβάνει τὴν δήλωσιν, ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις διαπιστώσῃ, κατὰ τὴν ἰδίαν της κρίσιν, ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς χώρας βελτιοῦται, θὰ προβῇ ἐξ ἰδίας ὅλως πρωτοβουλίας εἰς αὔξησιν τοῦ ὡς ἄνω ποσοστοῦ τῶν 35%.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔλαβε χθὲς ἐκ Λονδίνου μακροτάτην ἐπιστολὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Πεσμαζόγλου, ὁ ὁποῖος ἐκθέτει τὴν πορείαν τῶν διεξαγομένων διαπραγματεύσεων καὶ συνομιλιῶν διὰ τὴν ρύθμισιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους.

Κατὰ παρασχεθείσας σχετικὰς πληροφορίας, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ξένων ὁμολογιούχων ἐπείσθησαν ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Πεσμαζόγλου, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις προῆλθεν εἰς τὰς διαπραγματεύσεις χωρὶς «διάθεσιν παζαρεύματος» καὶ ὅτι ἀντιθέτως διαπνέεται ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ συνάψῃ συμφωνίαν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς οἰκονομικῆς δυναμικότητος τῆς χώρας.

Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, κατὰ συνέπειαν, θέλει νὰ ἐλπίζῃ, ὅτι ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος θὰ ἐπιτευχθῇ συμφωνία ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προτάσεών της, διαρκείας ἑνὸς μόνον ἔτους. Ἐν ἀντιθέτῳ περιπτώσει αἱ διαπραγματεύσεις θὰ διακοποῦν, τοῦ κ. Πεσμαζόγλου ἐπιστρέφοντος εἰς Ἀθήνας περὶ τὰ τέλη τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ἢ τὰς ἀρχὰς τῆς μεταπροσεχοῦς, προκειμένου νὰ καταθέσῃ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς νέας οἰκονομικῆς χρήσεως. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ Βουλή, κατὰ τὰς γενομένας ἀνακοινώσεις, θὰ συνέλθῃ δι' ὀλίγας μόνον ἡμέρας ἐντὸς τοῦ Μαρτίου.

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΣ ΜΠΕΖΑΝΤΑΚΟΣ ΥΠΗΡΕΤΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΝ ΠΡΕΣΒΕΙΑΝ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ;

Εἰς τὴν ἐδῶ ἀστυνομίαν ἐλήφθη ἔγγραφον τῆς «Ἰντέλλιντζες Σέρβις» ἐκ Λονδίνου, διὰ τοῦ ὁποίου γνωρίζεται ὅτι εἰς τὴν σοβιετικὴν πρεσβείαν τοῦ Βερολίνου ὑπηρετεῖ ἓν ἄτομον, τὸ ὁποῖον ἔχει ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Ἕλληνος κομμουνιστοῦ Μπεζαντάκου, ὁ ὁποῖος ἐφόνευσεν εἰς τὸν Πειραιὰ τὸν ἀστυφύλακα Γυφτοδημόπουλον καὶ ἐδραπέτευσε πέρυσιν ἐκ τῶν φυλακῶν Συγγροῦ, ὅπου ἐκρατεῖτο, ἀνοίξας ὀπὴν εἰς τὸν τοῖχον. Τὸ ἔγγραφον ἐλήφθη εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον ἡ ἑλληνικὴ ἀστυνομία εἶχεν ἀπευθύνει εἰς ὅλας τὰς ξένας ἀστυνομίας σχετικῶς μὲ τὸν κομμουνιστὴν αὐτὸν διὰ νὰ ἀνακαλύψῃ τὸ μέρος, ὅπου κατέφυγεν οὗτος μετὰ τὴν δραπέτευσιν.

Ἐφ' ὅσον ἐξακριβωθῇ, ὅτι πράγματι ὁ Μπεζαντάκος εὑρίσκεται εἰς τὸ Βερολῖνον, θὰ γίνουν διπλωματικὰ διαβήματα πρὸς τὴν γερμανικὴν κυβέρνησιν περὶ συλλήψεως καὶ ἐκδόσεώς του εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἀρχάς.

ΑΝΤΕΓΚΛΗΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

Κατὰ πληροφορίας ἐξ Ἡρακλείου, ὁ φιλελεύθερος γερουσιαστὴς τοῦ Νομοῦ Ἡρακλείου κ. Κατεχάκης ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν τοπικὴν ἐφημερίδα «Ἀνόρθωσις» ἐπιστολήν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ βουλευτοῦ κ. Γ. Μαρῆ.

Ὁ κ. Κατεχάκης γράφει μεταξὺ ἄλλων, ὅτι δὲν γνωρίζει ἂν ὁ κ. Βενιζέλος θὰ θελήσῃ νὰ τὸν περιλάβῃ εἰς τὸν φιλελεύθερον συνδυασμὸν τοῦ Ἡρακλείου κατὰ τὰς ἐπικειμένας γερουσιαστικὰς ἐκλογάς. «Ἐπειδὴ ὅμως πληροφοροῦμαι — προσθέτει — ὅτι εἰς τῶν βουλευτῶν τοῦ νομοῦ μας, ὑπείκων εἰς ὀψιγενεῖς πολιτικὰς φιλοδοξίας, περιέρχεται τὸ διαπρεσβεύων ἀπὸ τινὸς ἐφημερίδος κατὰ τῆς ὑποψηφιότητός μου, ἐπειδὴ δὲν ἐρρουσφετολόγουν καὶ ἄρα δὲν εἶμαι χρήσιμος εἰς τὸ κόμμα....θεωρῶ ἐπιβεβλημένον νὰ δηλώσω, ὅτι ἐὰν συμπεριληφθῶ εἰς τὸν συνδυασμόν, πρέπει νὰ γνωρίζουν οἱ ἀκολουθοῦντες τὸν κ. βουλευτήν, ὅτι οὐδὲν ἀπολύτως ἔχω νὰ μεταβάλω ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε πολιτείας μου.»

Ὁ κ. Κατεχάκης καταλήγει συνιστῶν εἰς τοὺς φίλους τοῦ κ. Μαρῆ ὅπως τὸν διαγράψουν

Εἰς τοὺς φιλελευθέρους κύκλους τοῦ Ἡρακλείου ἀναμένεται μετ' ἐνδιαφέροντος ἡ στάσις τὴν ὁποίαν θὰ τηρήσῃ ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τὴν προκύψασαν ἔριδα.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΩΝ

Εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἐλήφθη ἔγγραφον τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας Μακεδονίας, ἀναφερούσης διὰ τὴν ἐνταθεῖσαν τελευταίως δρᾶσιν τῶν Παλαιοημερολογιτῶν ἐν Μακεδονίᾳ. Εἰς τὸ ἔγγραφον τονίζεται ὅτι πλεῖστοι καθηρημένοι ἱερεῖς καὶ μοναχοὶ περιφέρονται εἰς τὰ χωρία τῆς Βορείου Ἑλλάδος καὶ ἱερουργοῦν ἐλευθέρως. Ἐπίσης μοναχοὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἄνευ ἀδείας τῶν οἰκείων Μητροπολιτῶν, λειτουργοῦν εἰς ναοὺς Παλαιοημερολογιτῶν. Ἐν τέλει ὑποδεικνύεται ἡ ἀνάγκη ὅπως ληφθοῦν μέτρα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ συμφωνία ἐκκλησίας καὶ κυβερνήσεως διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ παλαιοημερολογιτισμοῦ.

Κατόπιν αὐτοῦ ἡ Σύνοδος, φρονοῦσα ὅτι ἡ ἔνταξις τῆς δράσεως τῶν ὀπαδῶν τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου ἔθασεν εἰς τὸ ἀπρόχωρητον, ἀπειλοῦσα μὲ κίνδυνον ἐκκλησιαστικοῦ διχασμοῦ τοὺς Ἕλληνας, ἀπεφάσισε νὰ συνέλθῃ τὸ Σάββατον εἰς εἰδικὴν συνεδρίασιν, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ συζητήσῃ ἐπὶ τοῦ σοβαροῦ αὐτοῦ ζητήματος. Μετὰ τὴν συζήτησιν ἡ Σύνοδος θὰ ζητήσῃ τὴν σαφῆ καὶ τελικὴν διευκρίνισιν τῆς στάσεως τῆς Κυβερνήσεως ἀπέναντι τοῦ παλαιοημερολογιτισμοῦ.

Ἀφ' ἑτέρου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀκαρνανίας ὑπέβαλε μήνυσιν ἐναντίον τοῦ ἐνταῦθα συλλόγου τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, ζητῶν τὴν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως διάλυσίν του, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συμφωνίας Ἐκκλησίας καὶ Κράτους περὶ μὴ ἀναγνωρίσεως τοῦ Παλαιοημερολογιτισμοῦ.

ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συγκλήσεως διὰ τὸ τρέχον ἔτος νομικοῦ συνεδρίου, εἰς τὸ ὁποῖον θ' ἀντιπροσωπευθῇ ὁ δικαστικὸς καὶ νομικὸς κόσμος, ὁ ἐποῖος θὰ συζητήσῃ ἐπὶ τῆς κειμένης νομοθεσίας καὶ τῆς μελετωμένης τοιαύτης καὶ θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ συμπεράσματά του.

Ἡ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ αὐτοῦ ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Οἰκονομοπούλου, γενικοῦ γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου, Στ. Παπαφράγκου, ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, Γ. Πανοπούλου ἀρεοπαγίτου, Λ. Γιδοπούλου, ἀντεισαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, Κ. Δεμερτζῆ, προέδρου τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἀστικοῦ κώδικος, Ἀλ. Σβώλου, κοσμήτορος τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Κ. Τζωρτζοπούλου, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἐκ τῶν προέδρων τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης καὶ τῶν γραμματέων τῶν ἐπιτροπῶν διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἀστικοῦ κώδικος καὶ διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ ΥΠΕΒΑΛΕ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΝ ΔΙΑ ΛΟΓΟΥΣ ΥΓΕΙΑΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Μακρόπουλος, κατόπιν τῆς προχθεσινῆς νέας σοβαρᾶς καρδιακῆς προσβολῆς τὴν ὁποίαν ὑπέστη εἰς τὸ ὑπουργεῖον του καὶ τῶν ἐπιμόνων συστάσεων τῶν θεραπόντων ἰατρῶν του κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως ἀποχωρήσῃ τῆς Κυβερνήσεως. Σχετικῶς ὁ κ. Μακρόπουλος εἶχε συνομιλήσει μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον τὴν ἑσπέραν χθὲς ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν διὰ τῆς ὁποίας τὸν παρακαλεῖ νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τῶν καθηκόντων του.

Εἰς σχετικὴν συνομιλίαν του τὴν νύκτα ὁ κ. Τσαλδάρης ἐξέφρασε τὴν λύπην του διότι θὰ στερηθῇ διακεκριμένου συνεργάτου του, ὁ ὁποῖος ἀναγκάζεται διὰ καθαρῶς λόγους ὑγείας ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας θ' ἀνατεθῇ καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας προσωρινῶς εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἀεροπορίας κ. Γ. Σχινᾶν.

Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Ταλιαδοῦρος κατήρτισε χθὲς τὴν ἀναθεωρητικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ἀστικοῦ κώδικος, τῆς ὁποίας μέλη ὥρισε: τοὺς κ. κ. Κ. Δεμερτζῆν, Κ. Τριανταφυλλόπουλον, Α. Διοβουνιώτην, Γ. Μπαλῆν καὶ Γ. Μαριδάκην, μέλη τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοὺς κ. κ. Α. Ζηλήμονα, πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου, Γ. Στρέιτ, Στ. Παπαφράγκον, ἀντιπρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, Σπ. Τσαγγρῆν, πρώην πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου, Λ. Γιδόπουλον, ἀντεισαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου, Σ. Μαῦρον, πρόεδρον Ἐφετῶν, Γ. Οἰκονομόπουλον, γενικὸν γραμματέα τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης, Κ. Ράλλην, καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου, Η. Κουμάντον, νομικὸν σύμβουλον καὶ Χρ. Πράτσικαν.

ΟΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ ΥΠΟΦΕΡΟΥΝ ΕΝ ΣΑΓΚΑΗ

Ἡ ἐν Σαγκάῃ ἑλληνικὴ κοινότης διεβίβασε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἔκθεσιν ἀναφέρουσαν ὅτι ἐσχάτως ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁμογενῶν εἰς τὴν Σαγκάην ηὐξήθη σημαντικώτατα, πολλοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν στεροῦνται καὶ τῶν μέσων διατροφῆς.

Εἰς τοὺς οὕτω συγκεντρωμένους οὔτε τὸ προξενεῖον οὔτε καὶ ἡ ἐν Σαγκάῃ ἑλληνικὴ παροικία δύναται νὰ φανῇ ἀρωγός, λόγῳ τῶν ἐκεῖ βαρυτάτων συνθηκῶν.

Ὑποδεικνύεται διὰ τοῦτο νὰ εἰδοποιηθοῦν οἱ κατὰ τόπους πρόξενοι νὰ μὴ θεωροῦν διαβατήρια διὰ Σαγκάην.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ ἐνέργεια προαγωγῶν Διευθυντῶν α' τάξεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ προσέδρου ὑπουργοῦ. Ὁριστικὴ ἀπόφασις περὶ τῶν προαγομένων θὰ ληφθῇ εἰς τὸ πρῶτον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Κατὰ τὰς πληροφορίας μας οἱ θεωρούμενοι ἀσφαλεῖς πρὸς προαγωγὴν εἶνε οἱ κ. κ. Ρ. Β. Ρωσέτης, Σ. Σαλταφέρας καὶ Π. Σκέφερης. Ὁ πρῶτος θὰ διατηρήσῃ καὶ μετὰ τὴν προαγωγήν του τὴν διεύθυνσιν τῆς Α' Πολιτικῆς Διευθύνσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΑΡΜΕΝΙΩΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΩΝ

Ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν ἤρχισε χθὲς ἡ δίκη τῶν Ἀρμενίων Ραφαὴλ Νικογοσιάν, Γερβάντ Παρσὲχ Μανουκιάν, Ἀρσὰκ Τζιβάν Ὀχανιάν, Μπογὸς Κεβίρφιραντιάν καὶ Ἄριφ Ἄρτιβ Μαρκαριάν, οἱ ὁποῖοι κατηγοροῦνται διὰ τὸν κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ παρελθόντος ἔτους διαπραχθέντα εἰς τὸν συνοικισμὸν Καισαριανῆς φόνον τοῦ ὁμοφύλου των Σαρτὶς Κιρτζιάν.

Κατὰ τὸ κατηγορητήριον τὸν φόνον διέπραξε ὁ πρῶτος ἐκ τῶν κατηγορουμένων τῇ παρακινήσει τῶν ἄλλων δι' ἐθνικιστικοὺς λόγους καὶ συγκεκριμένως διότι ὁ φονευθεὶς ἀποχωρήσας ἀπὸ τὴν ἀρμενικὴν ὀργάνωσιν «Τσακανὶ Τσαγιάν», ἤτις ἀποβλέπει εἰς τὴν ἵδρυσιν ἀρμενικοῦ κράτους ἐξέδοσε ἐφημερίδα καὶ κατεφέρετο κατὰ τῆς ὀργανώσεως ταύτης, τῆς ὁποίας ὅλοι οἱ ἄλλοι εἶνε μέλη.

Ἡ δίκη, ἀφοῦ ἐξητάσθησαν χθὲς ἐννέα ἐκ τῶν 50 ἐν συνόλῳ μαρτύρων, διεκόπη τὴν ἑσπέραν διὰ νὰ συνεχισθῇ τὴν 5ην μ. μ. τῆς σήμερον.

Η ΟΧΥΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΑΙ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΝΕΪΓΥ ΥΠΟ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ ΑΝΑΚΡΙΒΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Ἐξ ἀφορμῆς χθεσινῆς συνεργασίας τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κονδύλη μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου ἀντιστρατήγου κ. Καθενιώτη ἀνεγράφησαν εἰς τὰς ἀπογευματινὰς ἐφημερίδας πληροφορίαι, καθ' ἃς ἐξητάσθη κατ' αὐτὴν τὸ ζήτημα τῆς ἀμύνης τῆς Χώρας, ἀποφασισθέντος τοῦ καταρτισμοῦ πλήρους σχεδίου ὀχυρώσεως τῶν φορειοανατολικῶν συνόρων μας καὶ ταχείας θέσεως εἰς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ.

Ἐδημοσιεύθησαν ἐν συνεχείᾳ καὶ δηλώσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου, εἰς τὰς ὁποίας ὁ κ. Καθενιώτης ἐφέρετο εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Αἱ προθέσεις τῆς Ἑλλάδος, ὡς εἶνε γνωστὸν εἰς πάντας, εἶνε καθαρῶς φιλειρηνικαί, μὴ ἀποβλέπουσαι εἰς κατακτητικοὺς σκοπούς. Εἶνε ὅμως ἀποφασισμένη καὶ ὑποχρεωμένη νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ἀκεραιότητά της. Μέχρι σήμερον ἡ Ἑλλάς, διεπομένη ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς εἰρήνης, εἰς οὐδεμίαν ἐνέργειαν προέβη, ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ παρεξηγηθῇ.

»Δυστυχῶς, ὅμως, προσέθεσεν ὁ κ. ἀρχηγός, δὲν φαίνεται νὰ ἔχουν τὰς αὐτὰς προθέσεις καὶ μερικοὶ ἐκ τῶν γειτόνων μας. Ὡς ἐκ τούτου ἡ Ἑλλὰς εἶνε ὑποχρεωμένη, χωρὶς νὰ ἀποστῇ τῶν φιλειρηνικῶν της διαθέσεων, νὰ διασφαλίσῃ τὰ σύνορά της, ἐν τῇ βεβαιότητι ὅτι οὔτω κατοχυρώνει περισσότερον τὴν εἰρήνην.

»Ἐκ τῆς ἀρχῆς ταύτης ὁρμωμένη ἡ Ἑλλάς, ἀπεφάσισε νὰ ὀχυρώσῃ τὰ σύνορά της καὶ κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον κατήρτισεν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην τοῦ Μηχανικοῦ κ. Ἀποκορίτην πρὸς ἐκπόνησιν τοῦ σχεδίου τῆς ὀχυρώσεως, ἥτις θὰ τεθῇ τάχιστα εἰς ἐνέργειαν.»

ΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ

Ἐπεξηγηματικῶς ἐπανελήφθησαν ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐφημερίδων αἱ γνωσταὶ ἤδη πληροφορίαι, καθ' ἃς ἡ Βουλγαρία, κατὰ παράβασιν τῶν στρατιωτικῶν ὅρων τῆς συνθήκης τοῦ Νεϊγύ, τοὺς ὁποίους ἐν τῇ πραγματικότητι οὐδέποτε ἐτήρησεν, ἔχει ἐντείνει τελευταίως τοὺς στρατιωτικούς της ἐξοπλισμοὺς καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὁδοποιΐας καὶ σιδηροδρομικῶν διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς ἐπιστρατεύσεώς της καὶ τῶν κινήσεών της πρὸς τὰ ἑλληνικὰ σύνορα.

Ἀνεφέρετο ἐπίσης, ὅτι αἱ βουλγαρικαὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ὑπὸ τῆς συνθήκης τοῦ Νεϊγὺ καθορίζονται ἐν καιρῷ εἰρήνης εἰς 12.000, ἀνέρχονται εἰς τὴν πραγματικότητα εἰς 45—50.000 ἄνδρας καὶ ὅτι ἡ ἐτησία ἐκπαίδευσις στελεχῶν ἀνέρχεται εἰς 100 μονίμους καὶ 1000 ἐφέδρους ἀξιωματικούς, ἀναλογοῦντας διὰ δύναμιν στρατοῦ πολὺ μεγάλην.

Προσετίθετο τέλος ἡ γνωστὴ πληροφορία ὅτι τόσον οἱ ἀξιωματικοὶ ὅσον καὶ τὰ διάφορα ἐθνικιστικὰ σωματεῖα καὶ οἱ διδάσκαλοι ἐν Βουλγαρίᾳ ἀσκοῦν εὐρυτάτην προσπάθειαν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν παρὰ τῷ βουλγαρικῷ λαῷ τοῦ ἐθνικιστικοῦ φρονήματος. Ἰδιαιτέρως ὑποβάλλεται παρὰ τῷ βουλγαρικῷ λαῷ ἡ ἰδέα, ὅτι ἡ Βουλγαρία ἄνευ τῆς Θράκης καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας δὲν δύναται νὰ ζήσῃ.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν λαβὼν γνῶσιν τῶν ὡς ἄνω πληροφοριῶν τῶν ἀπογευματινῶν ἐφημερίδων ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς:

«Τὰ ἀναγραφέντα εἰς τὰς ἑσπερινὰς ἐφημερίδας τῆς σήμερον (χθὲς), περὶ ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ὀχυρώσῃ τὰ Ἑλληνοβουλγαρικὰ σύνορα δὲν εἶνε ἀληθῆ. Ἡ Κυβέρνησις οὐδένα κίνδυνον τῆς εἰρήνης διαβλέπει εἰς τὰ Βαλκάνια. Δὲν ὑπάρχει καμμία ἔνδειξις ὅτι, γειτονική τις χώρα ἔχει πολεμικὰς διαθέσεις. Ἐξ ἄλλου ἡ Ἑλλὰς μὲ τοὺς συμμάχους της εἶνε πάντοτε εἰς θέσιν νὰ ὑπερασπίσῃ τὸ ἔδαφός της καὶ ἄνευ ὀχυρώσεων.

Ἡ συνεργασία μας μὲ τὸν κ. Ἐπιτελάρχην ἀπέβλεπεν ἁπλῶς εἰς τὴν μελέτην μιᾶς στοιχειώδους ὀχυρώσεως προστατευούσης τὴν χώραν ἡμῶν κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἐπιστρατεύσεως καὶ τῆς κινητοποιήσεως τῶν ἀμυντικῶν μας δυνάμεων ἀπὸ κάθε αἰφνιδιασμόν.

Μετὰ τὴν ἐκπόνησιν τῆς μελέτης ταύτης θ' ἀποφασισθῇ ἂν θὰ ἐκτελεσθῇ ἢ ὀχύρωσις ἢ ὄχι. Συνεπῶς οὐδὲν τὸ ἔκτακτον συμβαίνει. Ἡ κατάστασις ἐξελίσσεται ὁμαλῶς. Πιστεύομεν ὅτι θὰ ἔχομεν μακρὰν εἰρήνην καὶ φιλικὴν διαβίωσιν μὲ τοὺς γείτονάς μας. Ἂν λαμβάνωμεν στοιχειώδη τινὰ μέτρα διὰ τὴν ἄμυναν τῆς χώρας, τοῦτο τὸ πράττομεν ἐκ καθήκοντος».

Κατὰ παρασχεθείσας ἐπίσης ἁρμοδίως πληροφορίας δὲν εἶνε ἀκριβῆ τὰ γραφέντα χθὲς ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις θὰ προβῇ ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὰς Κυβερνήσεις τῶν λοιπῶν κρατῶν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως εἰς ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν τῶν παραβιάσεων ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας τῶν στρατιωτικῶν ὅρων τῆς Συνθήκης τοῦ Νεϊγύ.

Ο ΚΑΤΑΡΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΣΥΝΔΥΑΣΜΩΝ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς συνειργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κονδύλη ἐπὶ γενικῶν κυβερνητικῶν ζητημάτων. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐγένετο συζήτησις καὶ διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἀγῶνος κατὰ τὰς γερουσιαστικὰς ἐκλογὰς τῆς 21ης Ἀπριλίου καὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν κυβερνητικῶν συνδυασμῶν.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς συνειργάσθη ἐπίσης μετὰ τῶν Γενικῶν Διοικητῶν Μακεδονίας καὶ Θράκης κ.κ. Περ. Ράλλη καὶ Μ. Μαντᾶ παρὰ τῶν ὁποίων ἐζήτησε πληροφορίας σχετικὰς μὲ τὰ ζητήματα τῆς ἁρμοδιότητός των.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδέχθη χθὲς τὸν βουλευτὴν Θηβῶν κ. Μπασιάκον εἰς συνομιλίαν, μετὰ τὴν ὁποίαν ἀνεκοινώθη ὅτι οὗτος ἀπέσυρε τὴν παραίτησίν του.

ΕΞΑΦΑΝΙΣΙΣ ΠΟΛΥΤΙΜΟΥ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Σταθμοῦ Χωροφυλακῆς Δάφνης τοῦ Ἁγ. Ὄρους ἐκλάπη ἐκ τῆς βιβλιοθήκης Σκήτης τῆς Ἁγ. Ἄννης βαρύτιμον χειρόγραφον τοῦ 11ου αἰῶνος ἐπὶ μεμβράνης, τὸ ὁποῖον φέρει τὸν τίτλον «Γεροντικὴ Κλίμαξ». Ὁ προϊστάμενος τῆς Σκήτης κατήγγειλεν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τὸν ἀποθηκάριον αὐτῆς Ἀθανάσιον Μοναχὸν εἰς ὃν καὶ ἐπέρριψε τὴν εὐθύνην τῆς κλοπῆς.

ΑΠΕΘΑΝΕΝ Ο ΣΠ. ΣΙΜΟΣ

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἀπεβίωσεν αἰφνιδίως ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας εἰς τὴν ἐν Ἑλληνικῷ οἰκίαν του, ὁ Σπῦρος Σῖμος Ἰδρυτὴς καὶ ἄλλοτε διευθυντὴς τῆς συναδέλφου «Πατρίς», πολιτευτὴς Ἄρτης καὶ πρώην ὑπουργός.

Η ΕΠΙΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙ